

Stilling: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil fremsætte, egentlig i Tilslutning til de Udtalelser, der kom fra min ærede Kollega, det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), til Trafikministeren angaaende Aarhus Banegaard. Det er jo blevet saaledes her i dette Ting, at vi, det prøvende og regulerende Ting, i Grunden ikke kan gøre andet end at rette Henstillinger, og disse Henstillinger kan saa Ministeren tage under Overvejelse til næste Aar — hvis de da ikke er glemte, og saa kan vi rette dem paa ny. Omtrent saaledes er det gaaet med det ærede Medlem og mig. Vi har i mange Aar rettet Henstillinger om forbedrede Banegaardsforhold, og vi har faaet velvillige Svar fra de ærede Ministre: Det tiltrængtes haardt de paagældende Steder; det skulde blive taget under velvillig Overvejelse. Men Aarrene er gaaede, uden at der er blevet gjort noget derved. Saaledes er det nu med Aarhus Banegaard. Det var i 1899, at det blev vedtaget, at Godsbanegaarden skulde flyttes ned i Mølleengen, der blev eksproprieret nogle og tyve Tønder Land, Aarhus Byraad eksproprierede selv for egen Regning. Siden den Tid er Sagen blevet drøftet frem og tilbage, men den Dag i Dag ligger det hele, som det laa den Gang, Forholdene er blevet slettere og slettere, men der er intet gjort derved, saaledes at det er paa høje Tid, at disse Banegaardsforhold bliver forbedret. Det er jeg altsaa enig med min ærede Kollega i, men saa hører vor Enighed op. Thi naar han udtalte, at det var de sletteste Banegaardsforhold, som er derovre, saa vil jeg sige, at de dog er slettere i Randers. Jeg vil nu ikke bruge Ordet skandaløse, som det ærede Medlem brugte, om Forholdene, men de er saa slette, som de kan tænkes at være, og jeg beder derfor den højtærede Minister om at tage under velvillig Overvejelse og helst bringe til hurtigst mulig Udførelse, at de to Banegaarde, hvoraf Randers jo er den ældste — Aarhus Banegaard er dog bygget om — kunde faa Forholdene forbedret. Naar det ikke er sket tidligere, har det maaske noget været begrundet i den Stilling, som Byraadet har indtaget til Flytningen af Banegaarden etc. Jeg tror imidlertid, at den højtærede Minister nu er inde paa Forhandlinger i den Retning, og jeg haaber, at det skal lykkes at faa et Resultat. Jeg vil altsaa gerne bede den højtærede Minister om, at han sørger for, at de to Banegaarde, hvor Forholdene er saa daar-

lige, som de kan være, bliver forbedret samtidig.

Saa vil jeg gøre en lille Bemærkning til min ærede Kollega (Harald Jensen) — jeg kan ikke lade være dermed — i Anledning af hans Udtalelser om, at nu er Socialdemokraterne kommet med, „de kommer, naar de vil, og naar det passer dem“, og nu kommer de og vil stemme for Finansloven. Jeg vil sige, at de kan jo komme tidsnok i en vis Forstand, og jeg kan ikke andet end anerkende, at de er komne til dette Standpunkt, der er jo stor Glæde i Himlen ved en Synders Erkendelse, og det næste Skridt er Omvendelse, men jeg vil sige, at det er en dyr Omvendelse. Naar min ærede Kollega saa sagde, at han stemte for Forslaget, skønt der i det var 28 Mill. Kr., som han ikke regnede for andet end kastet ud af Vinduet, saa skal jeg ikke nægte, at saadant Storsyn havde jeg ikke tænkt mig hos det ærede Medlem, at han havde haft den Ringeagt for Millionerne, at han alligevel kunde gaa med til at stemme for Forslaget. Det er altsaa en dyr Omvendelse, men selv om de 28 Mill. skulde vise sig ikke at være helt kastet ud af Vinduet, saa glæder det mig, at det ærede Medlem denne Gang stemmer for dem, saa kan det altid blive noget mere næste Gang.

Der er et Punkt, jeg gerne vil henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa. Jeg rettede ogsaa en Henstilling til den forrige Forsvarsminister i den Retning, og han lovede at tage Spørgsmaalet under velvillig Overvejelse, og det har han ogsaa nok gjort, men det er ikke blevet bedre deraf. Forsvarsministeren har senere været Genstand for yderligere Tryk fra Musikernes Side i Hæren i Anledning af den skandaløse Stilling, som Musikkorpserne i det hele taget befinder sig i. Jeg tror nok, at den højtærede Forsvarsminister ogsaa har lovet at tage deres Henvendelse under velvillig Overvejelse. Der er jo et Lyspunkt paa dette Omraade, thi medens, som de andre ærede Medlemmer har talt om, Underskuddene mere og mere hober sig op, saa har der nu i flere Aar paa Krigsministeriets Budget under B. u.: Lønninger, Honorarer m. v. ifølge Lov Nr. 69 af 1. April 1911 om Hærens Musikere, § 11 staaet 25,000 Kr., som ikke er blevet brugt. De angaar Supplering af Hærens Musikkorps med de civile Musikere, der kom ind for at aftjene deres Værnepligt. Men da der fra Landsforbundets Side var nedlagt Forbud mod, at de tog Tjeneste,